3. PROTOKOL O STATUTU SODIŠČA EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE –

Z ŽELJO določiti Statut Sodišča Evropske unije, predviden v III-381. členu Ustave –

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o Ustavi za Evropo in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

1. člen

Sodišče Evropske unije se ustanovi in deluje v skladu z Ustavo, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Pogodba ESAE) in tem statutom.

I. NASLOV

SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

2. člen

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj.

3. člen

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na občni seji. Če odločitev zadeva člana Sodišča splošne pristojnosti ali specializiranega sodišča, Sodišče odloči po posvetovanju z zadevnim sodiščem.

Če je bila sodniku odvzeta imuniteta in je proti njemu sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v kateri koli državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišjim sodnim organom v državi.

Za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomočnike sodnika poročevalca Sodišča Evropske unije se uporabljajo 11. do 14. člen in 17. člen Protokola o privilegijih in imunitetah Unije, ne glede na določbe glede imunitete sodnikov pred sodnimi postopki iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

4. člen

Sodniki ne smejo opravljati političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma z evropskim sklepom ne odobri Svet z navadno večino.

Pred prevzemom svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče. Če odločitev zadeva člana Sodišča splošne pristojnosti ali specializiranega sodišča, Sodišče odloči po posvetovanju z zadevnim sodiščem.

5. člen

Razen ob redni zamenjavi ali smrti, dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilom slednjega se mesto izprazni.

Razen v primerih, za katere se uporablja 6. člen tega statuta, sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

6. člen

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po soglasnem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri odločanju o tem ne sodeluje. Če je zadevna oseba član Sodišča splošne pristojnosti ali specializiranega sodišča, Sodišče odloči po posvetovanju z zadevnim sodiščem.

Sodni tajnik o odločbi Sodišča obvesti predsednika Evropskega parlamenta in predsednika Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom predsednika Sveta izprazni.

7. člen

Sodnik, katerega dolžnosti prenehajo pred iztekom njegovega mandata, je nadomeščen za preostanek mandata.

8. člen

Določbe 2. do 7. člena tega statuta se uporabljajo za generalne pravobranilce.

II. NASLOV

ORGANIZACIJA SODIŠČA

9. člen

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava sodnikov, se izmenično zamenja trinajst in dvanajst sodnikov.

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev, se vsakokrat zamenjajo štirje generalni pravobranilci.

10. člen

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

11. člen

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

12. člen

Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

13. člen

Z evropskim zakonom se lahko predvidi imenovanje pomočnika sodnika poročevalca in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Ta evropski zakon se sprejme na predlog Sodišča. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomočniki sodnika poročevalca sodelujejo pri pripravljalnih postopkih v tistih postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomočniki poročevalci so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije; imenovani so z evropskim sklepom, ki ga z navadno večino sprejme Svet. Pred Sodiščem priseže jo, da bodo svoje naloge opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

14. člen

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik morajo prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

15. člen

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

16. člen

Sodišče oblikuje senate treh in petih sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Veliki senat sestavlja trinajst sodnikov. Predseduje mu predsednik Sodišča. Člani velikega senata so tudi predsedniki senatov petih sodnikov in drugi sodniki, imenovani v skladu s pogoji iz poslovnika.

Sodišče odloča v velikem senatu, kadar to zahteva država članica ali institucija Unije, ki je stranka v postopku.

Sodišče odloča na občni seji, kadar so mu predložene zadeve v skladu z drugim odstavkom III-335. člena, drugim odstavkom II-347. člena, III-349. členom ali šestim odstavkom III-385. člena Ustave.

Poleg tega lahko Sodišče, kadar meni, da je zadeva izjemnega pomena, po izjasnitvi generalnega pravobranilca odloči, da se zadeva predloži v odločanje na občni seji.

17. člen

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov.

Odločitve senatov treh ali petih sodnikov so veljavne le, če jih sprejmejo trije sodniki.

Odločitve velikega senata so veljavne le, če je navzočih devet sodnikov.

Odločitve občne seje so veljavne le, če je navzočih petnajst sodnikov.

Če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, določenimi v poslovniku, v senat imenuje sodnik iz drugega senata.

18. člen

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O vseh težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi imel enako državljanstvo kakor ta stranka.

III. NASLOV

POSTOPEK PRED SODIŠČEM

19. člen

Države članice in institucije Unije pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej. Zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik.

Države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice ter v tem sporazumu navedeni Nadzorni organ Evropskega združenja za svobodno trgovino (EFTA), so zastopani na enak način.

Druge stranke mora zastopati odvetnik.

Le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, lahko pred Sodiščem zastopa stranko ali ji pomaga.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki imajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima glede svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so splošno priznana sodiščem, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, imajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

20. člen

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, vlog, odgovorov na tožbo in pisnih stališč, pa tudi morebitnih replik kot tudi vseh dokazov in listin ali njihovih overjenih prepisov, strankam in tistim institucijam, organom, uradom ali agencijam Unije, katerih akti so predmet postopka.

Posredovanje opravlja sodni tajnik v zaporedju in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, podajanje navedb zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov pred Sodiščem, ter predstavitev sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Če Sodišče meni, da zadeva ne odpira nobenega novega pravnega vprašanja, lahko po nastopu generalnega pravobranilca sklene, da se o zadevi odloča brez sklepnih predlogov generalnega pravobranilca.

21. člen

Postopek pred Sodiščem se sproži s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožeče stranke ter vlogo podpisnika, navedbo stranke ali strank, proti katerim je tožba vložena, predmet postopka, zahtevek in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Tožbi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razglasitev za ničnega se predlaga, ali v okoliščinah iz III-367. člena Ustave dokazilo z navedbo dneva, ko je bila institucija v skladu s tem členom pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena tožbi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, naj jih predloži v razumnem roku. V tem primeru se tožba ne zavrže, tudi če so dokazila predložena po izteku roka, predpisanega za vložitev tožbe.

22. člen

Zadeva, ki jo ureja člen 18 Pogodbe ESAE se predloži Sodišču s pritožbo, ki je naslovljena na sodnega tajnika. Pritožba mora vsebovati ime in stalni naslov pritožnika ter vlogo podpisnika, navedbo odločbe, zoper katero je pritožba vložena, navedbo nasprotnih strank, predmet postopka, zahtevek in kratek povzetek pritožbenih razlogov.

Pritožbi mora biti priložena overjen prepis odločbe Arbitražnega odbora, ki se izpodbija.

Če Sodišče pritožbo zavrne, postane odločba Arbitražnega odbora pravnomočna.

Če Sodišče razveljavi odločbo Arbitražnega odbora, lahko slednji na pobudo ene od strank v postopku po potrebi o zadevi ponovno odloča. Vezan je na vse odločitve Sodišča o pravnih vprašanjih.

23. člen

V zadevah iz III-369. člena Ustave mora sodišče države članice, ki prekine odločanje v svojem postopku in predloži zadevo Sodišču, o svoji odločitvi uradno obvestiti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo ter institucijo, organ, urad ali agencijo, ki je sprejela akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet postopka.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, institucija, organ, urad ali agencija, ki je sprejela akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet postopka, predložiti Sodišču navedbe o zadevi ali pisna stališča.

Sodni tajnik Sodišča o odločitvi nacionalnega sodišča obvesti tudi države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni Nadzorni organ EFTA, ki lahko v dveh mesecih od uradnega obvestila predložijo Sodišču vloge ali pisna stališča, če odločitev zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma. Ta odstavek se ne uporablja za vprašanja, ki spadajo na področje uporabe Pogodbe ESAE.

Kadar sporazum, ki ga Svet na določenem področju sklene z eno ali več tretjimi državami, določa, da imajo te države pravico na Sodišču vložiti vlogo ali predložiti pisna stališča, če sodišče države članice predloži Sodišču v predhodno odločanje vprašanje iz okvira tega sporazuma, se o odločitvi nacionalnega sodišča, ki vsebuje to vprašanje, uradno obvestijo tudi zadevne tretje države. V dveh mesecih po tem uradnem obvestilu lahko te države vložijo vloge ali pisna stališča.

24. člen

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse listine in pojasnila, ki jih po njegovem mnenju potrebuje. Sodišče izrecno ugotovi vsako zavrnitev.

Sodišče lahko tudi od držav članic ter institucij, organov, uradov in agencij Unije, ki niso stranke v postopku, zahteva vsa pojasnila, ki so po njegovem mnenju potrebna v postopku.

25. člen

Sodišče lahko kadar koli zaupa izdelavo izvedenskega mnenja posameznikom, združenjem oseb, uradom, odborom ali drugim organizacijam po njegovi izbiri.

26. člen

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, določenimi v poslovniku.

27. člen

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem, in lahko izreče denarne kazni pod pogoji, določenimi v poslovniku.

28. člen

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kakršna je določena s poslovnikom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

29. člen

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodni organ v kraju njegovega stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvršitev pod pogoji, določenimi v poslovniku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne vpliva na njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

30. člen

Država članica obravnava vsako kršitev prisege priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred pristojnim nacionalnim sodiščem.

31. člen

Obravnave so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

32. člen

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Slednje lahko podajajo ustne navedbe pred Sodiščem le prek svojih zastopnikov.

33. člen

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

34. člen

Seznam narokov določi predsednik.

35. člen

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

36. člen

Sodbe so obrazložene. V njih so navedena imena sodnikov, ki so sodelovali pri posvetovanju.

37. člen

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Razglasijo se javno.

38. člen

Sodišče odloča o stroških.

39. člen

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki po potrebi odstopa od nekaterih pravil tega statuta, in je določen v poslovniku, odloča o predlogih za odložitev izvršitve iz prvega odstavka III-379. člena Ustave in člena 157 Pogodbe ESAE ali za sprejetje začasnih odredb v skladu z drugim odstavkom III-379. člena Ustave ali za odložitev izvršbe v skladu s četrtim odstavkom III-401. člena Ustave ali tretjim odstavkom člena 164 Pogodbe ESAE.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločbo Sodišča o glavni stvari.

40. člen

Države članice in institucije Unije lahko vstopijo v postopek, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse organe, urade in agencije Unije ter osebe, ki lahko izkažejo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču. Fizične ali pravne osebe ne smejo vstopiti v postopek med državami članicami, med institucijami Unije ali med državami članicami in institucijami Unije.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni Nadzorni organ EFTA vstopijo v postopek, ki poteka pred Sodiščem, če ta zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Z vlogo za vstop v postopek se lahko podpre le zahtevek ene od strank.

41. člen

Če tožena stranka, ki ji je bila pravilno vročena tožba v odgovor, ne vloži pisnega odgovora na tožbo, se zoper njo izda zamudna sodba. Ugovor zoper sodbo se lahko vloži v enem mesecu po uradnem obvestilu o njej. Če Sodišče na odloči drugače, ugovor ne zadrži izvršitve zamudne sodbe.

42. člen

Države članice, institucije, organi, uradi in agencije Unije in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, vložijo ugovor tretjega, s katerim lahko izpodbijajo sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa vpliva na njihove pravice.

43. člen

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe Sodišče na predlog stranke ali institucije Unije, ki ima upravičen interes, poda razlago.

44. člen

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču predlaga le v primeru, ko se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne s sodbo, v kateri Sodišče izrecno ugotovi obstoj novega dejstva, ki je takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka in izreka, da je predlog zaradi tega dopusten.

Po poteku desetih let od dne razglasitve sodbe ni več mogoče vložiti predloga za obnovo postopka.

45. člen

Roki zaradi oddaljenosti se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne vpliva na pravice, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

46. člen

Tožbe proti Uniji v zadevah, ki izhajajo iz nepogodbene odgovornosti, zastarajo po petih letih od nastanka dogodka, na katerem ta temelji. Zastaranje se pretrga, če se pred Sodiščem vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Unije. V tem primeru je treba vložiti tožbo v roku dveh mesecev iz III-365. člena Ustave. Uporablja se drugi odstavek III-367. člena Ustave.

Ta člen se uporablja tudi za tožbe proti Evropski centralni banki glede nepogodbene odgovornosti.

IV. NASLOV

SODIŠČE SPLOŠNE PRISTOJNOSTI

47. člen

Prvi odstavek 9. člena, 14. in 15. člen, prvi, drugi, četrti in peti odstavek 17. člena ter 18. člen tega statuta se uporabljajo za Sodišče splošne pristojnosti in njegove člane.

10., 11. in 14. člen tega statuta se smiselno uporabljajo za sodnega tajnika Sodišča splošne pristojnosti.

48. člen

Sodišče splošne pristojnosti ima petindvajset sodnikov.

49. člen

Člani Sodišča splošne pristojnosti so lahko imenovani za opravljanje naloge generalnega pravobranilca.

Generalni pravobranilec popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču splošne pristojnosti, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju njegove naloge.

Merila za izbiro takšnih zadev in postopki za imenovanje generalnih pravobranilcev so določeni v poslovniku Sodišča splošne pristojnosti.

Član, ki je imenovan za opravljanje naloge generalnega pravobranilca v neki zadevi, ne sme sodelovati pri odločanju o njej.

50. člen

Sodišče splošne pristojnosti zaseda v senatih treh ali petih sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Sestavo senatov in dodelitev zadev ureja poslovnik. V nekaterih primerih, ki jih ureja poslovnik, lahko Sodišče splošne pristojnosti odloča na občni seji ali pa odloča sodnik posameznik.

Poslovnik lahko določa tudi, da Sodišče splošne pristojnosti zaseda v velikem senatu v zadevah in pod pogoji, navedenimi v njem.

51. člen

Ne glede na pravilo, določeno v prvem odstavku III-358. člena Ustave, je odločanje o tožbah iz III-365. in III-367. člena Ustave, ki jih vložijo države članice, pridržano za Sodišče, če so vložene:

a) proti aktu ali opustitvi ukrepanja Evropskega parlamenta, Sveta ali obeh institucij, ki odločata skupaj, razen:

   — proti evropskim sklepom, ki jih sprejme Svet na podlagi tretjega pododstavka drugega odstavka III-168. člena Ustave,

   — proti aktom, ki jih sprejme Svet na podlagi akta Sveta glede zaščite trgovine v smislu III-315. člena Ustave,

   — proti aktom Sveta, s katerimi ta izvršuje izvedbena pooblastila v skladu z drugim odstavkom I-37. člena Ustave;

b) proti aktu ali opustitvi ukrepanja Komisije na podlagi prvega odstavka III-420. člena Ustave.

Odločanje o tožbah iz omenjenih členov, ki jih vloži institucija Unije proti aktu ali opustitvi ukrepanja Evropskega parlamenta, Sveta, obeh institucij, ki odločata skupaj, ali Komisije, in tožbah, ki jih vloži institucija proti aktu ali opustitvi ukrepanja Evropske centralne banke, je prav tako pridržano za Sodišče.

52. člen

Predsednik Sodišča in predsednik Sodišča splošne pristojnosti v medsebojnem soglasju določita, na kakšen način uradniki in drugi uslužbenci Sodišča opravljajo naloge za Sodišče splošne pristojnosti, da bi tako zagotovili njegovo delovanje. Nekateri uradniki ali drugi uslužbenci so odgovorni sodnemu tajniku Sodišča splošne pristojnosti, ki je podrejen predsedniku Sodišča splošne pristojnosti.

53. člen

Postopek pred Sodiščem splošne pristojnosti ureja III. naslov.

Postopek pred Sodiščem splošne pristojnosti se po potrebi dopolni in natančneje določi v njegovem poslovniku. V poslovniku se lahko določi izjema od četrtega odstavka 40. in 41. člena tega statuta, da bi bile upoštevane posebnosti spora na področju intelektualne lastnine.

Ne glede na četrti odstavek 20. člena tega statuta lahko generalni pravobranilec svoje obrazložene sklepne predloge da v pisni obliki.

54. člen

Če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče splošne pristojnosti, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča splošne pristojnosti. Prav tako, če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča splošne pristojnosti, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča.

Če Sodišče splošne pristojnosti ugotovi, da ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbi, za katero je pristojno Sodišče, jo odstopi Sodišču. Prav tako, če Sodišče ugotovi, da je za tožbo pristojno Sodišče splošne pristojnosti, jo odstopi Sodišču splošne pristojnosti, to pa se ne more razglasiti za nepristojno.

Če so Sodišču in Sodišču splošne pristojnosti predložene zadeve, kjer je predmet isti, kjer se postavlja isto vprašanje razlage ali odloča o veljavnosti istega akta, lahko Sodišče splošne pristojnosti potem, ko je dalo strankam možnost, da zavzamejo stališče, postopek prekine, dokler Sodišče ne izda sodbe, ali, če gre za tožbe, vložene na podlagi III-365. člena Ustave ali člena 146 Pogodbe ESAE, razglasi za nepristojno, da bi o njih lahko odločalo Sodišče. Pod istimi pogoji lahko tudi Sodišče prekine postopek. V tem primeru se postopek pred Sodiščem splošne pristojnosti nadaljuje.

Če država članica in institucija izpodbijata isti akt, se Sodišče splošne pristojnosti razglasi za nepristojno, da bi o teh tožbah lahko odločalo Sodišče.

55. člen

Sodni tajnik Sodišča splošne pristojnosti odločbe Sodišča splošne pristojnosti, s katerimi se zaključi postopek, s katerimi se zaključi postopek le o delu predmeta postopka, o odločitvah o procesnih vprašanjih glede ugovora nepristojnosti ali nedopustnosti uradno obvesti vse stranke ter države članice in institucije Unije, četudi niso vstopile v postopek pred Sodiščem splošne pristojnosti.

56. člen

Zoper odločbe Sodišča splošne pristojnosti, s katerimi se zaključi postopek, in zoper odločbe tega sodišča s katerimi se zaključi postopek le o delu predmeta postopka ali odločitvam o procesnih vprašanjih glede ugovora nepristojnosti ali nedopustnosti, se lahko pred Sodiščem vloži pritožba v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločbi, ki se izpodbija.

Takšno pritožbo lahko vloži katera koli stranka, ki v celoti ali delno ni uspela s svojim zahtevkom. Tisti, ki so vstopili v postopek, razen držav članic in institucij Unije, pa lahko vložijo takšno pritožbo le, če jih odločba Sodišča splošne pristojnosti neposredno zadeva.

Razen v zadevah, ki se nanašajo na spore med Unijo in njenimi uslužbenci, lahko pritožbo vložijo tudi države članice in institucije Unije, ki niso vstopile v postopek pred Sodiščem splošne pristojnosti. Te države članice in institucije so v enakem položaju kot države članice ali institucije, ki so vstopile v postopek na prvi stopnji.

57. člen

Vsakdo, čigar vlogo o vstopu v postopek je Sodišče splošne pristojnosti zavrnilo, se lahko v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločbi o zavrnitvi predloga pritoži pred Sodiščem.

Stranke v postopku se lahko pritožijo na Sodišče zoper vse odločbe Sodišča splošne pristojnosti, sprejete na podlagi prvega ali drugega odstavka III-379. člena ali četrtega odstavka III-401. člena Ustave ali člena 157 ali tretjega odstavka člena 164 Pogodbe ESAE, v dveh mesecih po uradnem obvestilu o njih.

O pritožbi iz prvega in drugega odstavka tega člena se odloča v skladu s postopkom iz 39. člena tega statuta.

58. člen

Pritožba na Sodišče je omejena na pravna vprašanja. Lahko se vloži zaradi nepristojnosti Sodišča splošne pristojnosti, zaradi kršitve postopka pred tem sodiščem, ki vpliva na interese pritožnika, pa tudi zaradi kršitve prava Unije s strani Sodišča splošne pristojnosti.

Pritožba ni dovoljena glede stroškov in njihovega zneska.

59. člen

Če je pritožba vložena proti odločbi Sodišča splošne pristojnosti, ima postopek pred Sodiščem pisni in ustni del. Sodišče lahko v skladu s pogoji, določenimi v poslovniku, po izjasnitvi generalnega pravobranilca in potem, ko so stranke o tem zavzele stališče, odloči brez ustnega postopka.

60. člen

Ne glede na prvi in drugi odstavek III-379. člena Ustave in člen 157 Pogodbe ESAE pritožba nima odložilnega učinka.

Ne glede na III-380. člen Ustave začnejo odločbe Sodišča splošne pristojnosti, s katerimi se neki evropski zakon ali evropska uredba, ki je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah, razglasi za nično, učinkovati šele z datumom poteka roka iz prvega odstavka 56. člena tega statuta ali, če je bila v tem roku vložena pritožba, z datumom njene zavrnitve, vendar to ne vpliva na pravico stranke, da skladno s prvim in drugim odstavkom III-379. člena Ustave in členom 157 Pogodbe ESAE pri Sodišču predlaga začasno odložitev učinkov evropskega zakona ali evropske uredbe, ki je bila razglašena za nično, ali za sprejem druge začasne odredbe.

61. člen

Če je pritožba utemeljena, Sodišče razveljavi odločbo Sodišča splošne pristojnosti. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v ponovno odločanje Sodišču splošne pristojnosti.

Če je zadeva vrnjena v ponovno odločanje Sodišču splošne pristojnosti, je to sodišče glede pravnih vprašanj vezano na odločbo Sodišča.

Če je pritožba, ki jo vložita država članica ali institucija Unije, ki se nista vstopili v postopek pred Sodiščem splošne pristojnosti, utemeljena, lahko Sodišče, če meni, da je to potrebno, navede, kateri učinki razveljavljene odločbe Sodišča splošne pristojnosti naj se za stranke v postopku štejejo za dokončne.

62. člen

Če v primerih iz prvega in tretjega odstavka III-358. člena Ustave prvi generalni pravobranilec meni, da obstaja resna nevarnost za enotnost ali doslednost prava Unije, lahko predlaga, da Sodišče preuči odločitev Sodišča splošne pristojnosti.

Predlog mora biti vložen v roku enega meseca po razglasitvi odločbe Sodišča splošne pristojnosti. V enem mesecu po prejemu predloga prvega generalnega pravobranilca Sodišče odloči, ali je treba odločitev ponovno preučiti ali ne.

V. NASLOV

KONČNE DOLOČBE

63. člen

Poslovnika Sodišča in Sodišča splošne pristojnosti vsebujeta vse določbe, ki so potrebne za uporabo in po potrebi za dopolnitev tega statuta.

64. člen

Pravila, ki urejajo vprašanje jezikov na Sodišču Evropske unije, se določijo z evropsko uredbo, ki jo sprejme Svet soglasno. Ta uredba se sprejme bodisi na predlog Sodišča in po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom ali na predlog Komisije in po posvetovanju s Sodiščem in Evropskim parlamentom.

Dokler se ta pravila ne sprejmejo, se uporabljajo določbe poslovnika Sodišča in poslovnika Sodišča splošne pristojnosti o ureditvi vprašanja jezikov. Ne glede na III-355. in III-366. člen Ustave se te določbe lahko spremenijo ali razveljavijo le s soglasno odobritvijo Sveta.

65. člen

1. Ne glede na IV-437. člen Ustave vse spremembe Protokola o Statutu Sodišča, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji, k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in k Pogodbi ESAE, sprejete med podpisom Pogodbe o Ustavi za Evropo in začetkom njene veljavnosti, ostanejo v veljavi.

2. Spremembe iz prejšnjega odstavka se zato, da bi jih vključili v besedilo tega statuta, uradno kodificirajo z evropskim zakonom Sveta, ki se sprejme na zahtevo Sodišča. Ko začne ta kodifikacijski evropski zakon veljati, se ta člen razveljavi.